

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. augustā iesniedza Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona (Spānija) – EL, TP/CaixaBank SA

(Lieta C-385/20)

(2020/C 423/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāji: EL, TP

Atbildētāja: CaixaBank SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2019. gada 1. oktobra rīkojumā tiesas sniegtā LEC [Civilprocesa likuma] 251. panta, 394. panta 3. punkta un 411. panta interpretācija, saskaņā ar kuru tiesvedības priekšmeta vērtība tiek pielīdzināta strīdā iesaistītajām ekonomiskajām interesēm un kura tādējādi izraisa patērētāja savam advokātam samaksāto honorāru apmēra samazināšanu, par pamatu ņemot fiksētu summu (18 000 EUR), kas tiesību aktos noteikta tikai attiecībā uz gadījumiem, kad tiesvedības priekšmets nevar tikt novērtēts, nevis uz gadījumiem, kad tā vērtība nav tikusi norādīta, ir pretrunā Direktīvas ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam, jo tādējādi netiek ļauts atjaunot tiesisko un faktisko stāvokli, kāds patērētājam būtu bijis, ja nebūtu negodīgā noteikuma, lai gan par labu patērētājam ir pieņemts tiesas nolēmums par noteikuma atzīšanu par negodīgu, un netiek atcelta nepamatota procesuāla prasība saistībā ar atlīdzināmo izdevumu ierobežojumu, lai gan šāda atcelšana garantētu patērētājam piemērotākus un efektīvākus līdzekļus savu tiesību likumīgai īstenošanai?
- 2) Vai pats LEC 394. panta 3. punkts ir pretrunā Direktīvas 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam un padara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtina ar šo direktīvu patērētājiem piešķirto tiesību īstenošanu, jo šajā tiesību normā patērētājam paredzētais ierobežojums, saskaņā ar kuru viņam ir jāuzņemas daļa no saviem tiesāšanas izdevumiem, nozīmē, ka nav iespējams atjaunot tiesisko un faktisko stāvokli, kāds patērētājam būtu bijis, ja nebūtu negodīgā noteikuma, lai gan par labu patērētājam ir pieņemts tiesas nolēmums par noteikuma atzīšanu par negodīgu, un netiek atcelta nepamatota procesuāla prasība saistībā ar atlīdzināmo izdevumu ierobežojumu, lai gan šāda atcelšana garantētu patērētājam piemērotākus un efektīvākus līdzekļus savu tiesību likumīgai īstenošanai?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 14. augustā iesniedza Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo (Spānija) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social

(Lieta C-389/20)

(2020/C 423/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Pamatlietas puses

Prasītāja: CJ

Atbildētāja: Tesorería General de la Seguridad Social

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts, ar ko ir aizliegta jebkāda – tieša vai netieša – diskriminācija dzimuma dēļ attiecībā uz pienākumu veikt sociālās iemaksas, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾, 5. panta b) punkts, kurā ir paredzēts identisks tiešas vai netiešas diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums attiecībā uz sociālās sistēmas darbības jomu un pieejas nosacījumiem, kā arī pienākumu veikt iemaksas un iemaksu aprēķināšanu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā LGSS [*Ley General de la Seguridad Social*] 251. panta d) punkts [, saskaņā ar kuru] “d) Īpašais mājsaimniecībā nodarbināto darbinieku regulējums neietver aizsardzību bezdarba gadījumā”?
- 2) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ir jāuzskata, ka minētā tiesību norma ir aizliegtas diskriminācijas piemērs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK 9. panta 1. punkta e) un/vai k) apakšpunkta noteikumiem, ciktāl strīdīgās tiesību normas, proti, LGSS 251. panta d) punkta, adresāti ir gandrīz tikai sievietes?

⁽¹⁾ OV 1979, L 6, 24. lpp.

⁽²⁾ OV 2006, L 204, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. augustā iesniedza *Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie* (Polija) – Eiropas Ķimikāliju aģentūra/*Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej*

(Lieta C-392/20)

(2020/C 423/34)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eiropas Ķimikāliju aģentūra

Atbildētāja: *Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 299. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tikai Padomes, Komisijas vai Eiropas Centrālās bankas lēmumiem vai arī Eiropas Ķimikāliju aģentūras lēmumiem par papildu administratīvā maksājuma piemērošanu?
- 2) Vai LESD 299. pants, kurā ir noteikts, ka lēmumam pievieno izpildes rīkojumu, iepriekš pārbaudot tikai lēmuma autentiskumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa, lemjot par atzīmes par izpildāmību izdarīšanu un piemērojot valsts civilprocesa noteikumus, nav tiesīga pārbaudīt, vai ar izpildes rīkojumu konstatētam prasījumam ir iestājies noilgums?